

‘గుట్టుకు విషినేపి నిమ్మ వ్యదయ ఉళ్లిం’ ఎందు ప్రశ్నప్రవాగిద్ద తుఱికుసుద్దియన్న ముతువజీయింద కలిదుహోండు బందు ఎదురిట్టే ఇంతక సతత యుక్కగళింద పాన్ప కళ్లతన అత్యాచారదంతక అపరాధవల్ల ఎంబ కించితో జ్ఞానోదయ ఆక్షగాయితు. ఆదరూ పానిగళ బగ్గె సంతయ హోగిల్ల. ఆదరే అపరూపక్క పాటింయాదరే సిద్ధిశిఖిసువుదిల్ల. మృతుంబ కణ్ణాగి కుళితు నింబీరస కుదియుత్త, ముఖ్యనల్లే నస్సన్న నియంత్రిసుత్త, పతి అధిపతనపాగదంతే రక్షసి మనగొంయువళు.

నస్సరతేయే, మాడిగే పూవభావియాద తీవ్నన్న ధారేయరేయదే పానసాకస మాదిద గేళీయ కష్టకే సిలుకిద కతేయన్న ఇల్లే ఉల్లేటిచేకు. బానువినంతే ఆతన పత్తియూ సంప్రదాయస్థ కుటుంబదల్లి బేళీద గామీణ ముగ్గే; జతేగే ఖాసా ఆక్షన మగళు. అవన లగ్గుద ప్రథమ వషాచెరణే సప్తికరాగి గోవాక్కే హోగిదేవు. ఆకే బీచుగళల్లిద్ద అరబీత్తుల జోడిగళన్న నోదియే అధర కించినోందిదలు. దిన్నరిగే కుళితాగ హురిద ఏణిన జతే ప్రయరపరిగే శుష్టుజలదంతిరువ కాజుపైన్న, స్త్రీఉంకులక్కే నింబిసోడా మాంజా కోలూ ఆగమికిదవు. గేళీయను ఆకేయ నంబికేగే ద్యోహిసువంతే పైపుతుంబిద బట్టల నదువిగే క్షేషాండను. ఆకే గాబరియింద కణ్ణారళిందలు. ఆత పత్తియ కణ్ణాబాణగళ హోడెత తాళలాగదే సహాయుక్కగి ఆత్మవదనదింద నమ్మత్త నోదిద. దురదృష్టకే ఆ ఫాతక గళగేయల్లి అవనిగే ముఖాముచియాగిద్దు ‘హెండిగే హెదువపను’ ఎందు భేటిసుక్కిద్ద సహోద్యోగియ చుట్టునగే. ఆ నగేయల్లిద్ద వ్యంగ్యవు తాటియంతే తివిదు గేళీయన పౌరపణన్న జ్ఞానగేళితు. ఆత బట్టలనేత్తి ధాడధద సురకోండను. ఆకే తన్నేరడూ బోగసగళింద ముఖి ముళ్లిహేండు ‘అమా’ ఎందు చేత్తరిసిదరు. దడక్కుప్పలిసువ